

C – 22^e zondag – 31 augustus 2025

Sir 3,17-18.20.28-29; Ps 67; Hebr 12,18-19.22-24; Lc 14.1.7-14 (gastmaal, ga hoger op)

Het Preuvenemint van Jezus

U weet het, het is heel onbeleefd om, als je bent uitgenodigd voor een etentje in een deftig gezelschap, om dan opmerkingen te maken, kritiek te uiten, over de gastheer, over de service, en om te mopperen over wat er op tafel staat.

Jezus doet dat vandaag. Hij maakt vervelende opmerkingen over gasten die gaan zitten op plaatsen die eigenlijk niet voor hen bedoeld zijn, en, toppunt van de onbeleefdheid, hij vindt dat zijn gastheer niet zijn vrienden en kennissen had moeten uitnodigen, maar andere mensen. Dat is zeer onbeleefd.

Ja, en dan is het niet meer gezellig aan tafel. Dan is de sfeer kapot.

Ik zie Jezus vandaag dus niet rondlopen op het Preuvenemint. Als hij daar ook alsmaar opmerkingen zou maken over de mensen die proberen voor te kruipen, of mensen lastig te vallen, dan zou hij op een gegeven ogenblik wel door de bewaking vriendelijk verzocht worden het Vrijthof te verlaten. Als hij niet gewoon buitengezet zou worden. Het Preuvenemint moet natuurlijk gezellig blijven.

Ja, waarom doet Jezus dat? En waarom vindt de evangelist Lucas het nodig om dat vervelende incident in zijn Evangelie te vertellen? Want ook Lucas wist heel goed dat zo'n gedrag hoogst onbeleefd is.

Natuurlijk, allereerst krijgen we vandaag een cursus Bescheidenheid. Die cursus hebben we zojuist al gekregen in de eerste lezing uit het Boek van Jezus Sirach. Kruip niet altijd voor, ga niet op de eerste plaats zitten, God wordt geëerd door de nederigen. Een levensles uit het Oude Testament, het Israël van de tweede eeuw vóór Christus. Als ideaal wordt ons het tegenovergestelde geschetst van hoe het er in de samenleving aan toe gaat. Niet zichzelf naar voren dringen wordt als ideaal gezien, maar bescheidenheid, zelfs vernedering, zo zegt Jezus Sirach, de wijsheidsleraar: “hoe meer aanzien ge hebt, des te meer moet ge u vernederen”.

Maar als in Evangelieteksten wordt gesproken over maaltijden, dan moeten we altijd in het achterhoofd houden dat daarmee niet per sé een etentje bedoeld wordt. Als Jezus spreekt over een gastmaal, en over mensen die uitgenodigd worden, of over mensen die een uitnodiging afzeggen, dan bedoelt Hij soms iets anders. Soms bedoelt Jezus die grote Maaltijd op het einde der tijden. Het “Hemelse Jerusalem”, waarover de Brief aan de Hebreeën vandaag spreekt, zoals we hoorden in de tweede lezing. Daar staat voor ons die grote maaltijd klaar, die Maaltijd waarvoor wij allen worden uitgenodigd?

Op het Preuvenemint kunnen we alleen maar “proeven”. Een hapje, een drankje, een voorproefje op wat ons te wachten staat, straks, in de beste horeca-gelegenheden van Maastricht. Maar voor die Maaltijd waarvoor Jezus ons vandaag uitnodigt, hoeven wij niet te “proeven”, te “preuve”. Wij krijgen die Maaltijd nu al. Voor die Maaltijd gaan wij nu aan tafel. In de Eucharistie is Jezus zowel de gastheer, en gaat Hij zelfs zo ver dat Hij Zichzelf aan ons schenkt, in de gedaanten van brood en wijn, en zijn wij nu al in eenheid met Lichaam en Bloed van Christus. Nu al. En straks, bij die volle Maaltijd van het Gastmaal van het Hemels Jerusalem, op het Einde der Tijden, waarover Jezus zo vaak spreekt, dan gaat het om de Maaltijd in het Hemels Jerusalem, waar Jezus zelf de gastheer is.